

Rambam on Prophecy

I - Valid Sources of Data for Belief

1. Letter to Sages of Provence

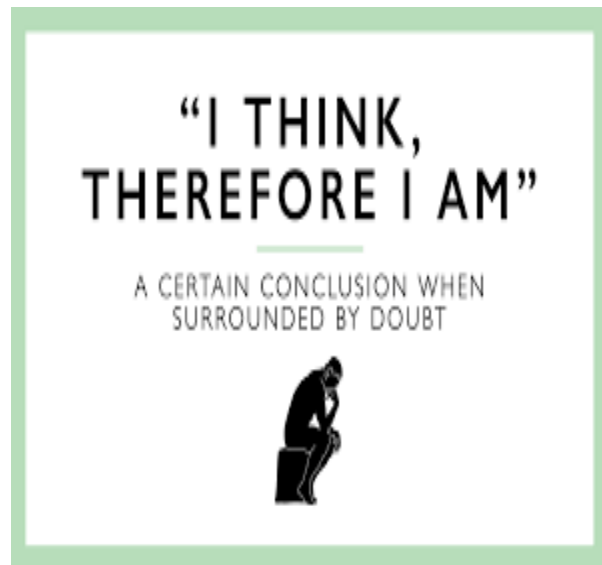
דעו רבותי שאין ראוי לנו להאמין אלא באחד משלושה דברים הראשון דבר שתהיה עליו ראייה ברורה מדעתו של אדם כגון חכמת החשבון והגיאמטריות והתקופות והשני דבר ששיגו האדם כאחד מחמשת ההרגשות החושים כגון שידע כוודאי שזה אדום וזה שחור וכיוצא בזה בראיית עינו והשלישי דבר שיקבל אותו האדם מן הנביאים ומן הצדיקים. וצריך לבעל דעה לחלק בדעתו ובמחשבתו כל הדברים שהוא מאמין בהם ויאמר זה האמנתי בו מפני הקבלה וזה האמנתי בו מפני ההרגשה וזה האמנתי בו מפני הדעה וכל מי שיאמין כדבר אחר שאינו משלושת המינים האלו עליו נאמר פתי יאמין לכל דבר

Gentlemen, know that it is not fitting for us to believe except in one of three things:

- 1) something that can be proven through the logic of the human mind such as arithmetic and geometry and astronomy.
- 2) something that a person will grasp using one of the five physical senses such as knowing surely something is red and black and so on.

3) Something that a person receives as a tradition from prophets and righteous people.

And a person of knowledge needs to distinguish in one's mind and thought regarding each thing they believe and say, "I believe this because of a tradition, and I believe [something else] because of my sense, and I believe [a third thing] because of logic. And anything that a person believes in that does not fall into any of these three categories is considered foolhardy.

II – What is Prophecy?

2. Foundations of Torah 7:1

מיסודי הדת לידיע שהאל מנבא את בני האדם. ואין הנבואה חלה אלא על חכם גדול בחכמה, גבור במדותיו, ולא יהא יצרו מתגבר עליו בדבר בעולם אלא הוא מתגבר בדעתו על יצרו תמיד. והוא בעל דעה רחבה נכונה עד מאד. אדם שהוא ממלא בכל המדות האלו שלם בגופו, כשיפגס לפרדס וימשך באותן הענינים הגדולים הרחוקים, ותהיה לו דעה נכונה להבין ולהשיג והוא מתקדש והולך ופורש מדרכי כלל העם ההולכים במחשפי הזמן, והולך ומזרז עצמו ומלמד נפשו שלא תהיה לו מחשבה כלל באחד מדברים בטלים ולא מהבלי הזמן ותחבולותיו, אלא דעתו פנויה תמיד למעלה קשורה תחת הפסא להבין באותן הצורות הקדושות הטהורות, ומסתכל בחכמתו של הקדוש ברוך הוא כלה מצורה ראשונה עד טבור הארץ ויודע מהן גדלו, מיד רוח הקדש שורה עליו. ובעת שתנוח עליו הרוח תתערב נפשו במעלת המלאכים הנקראים אישים ויהפך לאיש אחר ויבין בדעתו שאינו כמות שהיה אלא שנתעלה על מעלת שאר בני אדם החכמים, כמו שנאמר בשאול (שמואל א י ו) "והתנבית עמם ונהפכת לאיש אחר:"

It is a fundamental part of religion to acknowledge that God bestows prophecy upon the sons of men. But prophecy does not descend save upon a wise man, eminent in wisdom, of sterling character, never subdued by worldly passion, but conquering it by an ever-present will-power, broadminded and settled to the highest degree. A man, endowed with all these moral principles, of sound physique, when he enters the Vineyard and is carried away with the current of these great and remote subjects, and possessed of a mind ready to understand and attain, he continuing to gain in saintliness, separated from the general public which follows the dark paths of the times, continuing to take care of himself, training his soul to heed no thought in idle affairs nor in the vanities and phantasies of the time, but his mind be constantly ready and directed Upward, connected to the Throne Beneath, to understand the Holy and Pure Intelligences and to penetrate the scope of Wisdom of the Holy One, blessed is He! from the First Intelligence even unto the summit of the earth to know from them His greatness — immediately the Holy Spirit will rest upon him. And, when the Spirit will rest upon him his soul will be mingling with the Angels of the degree of the Sphere called Men, and will be transformed into another being, and will understand his own intelligence that he is not as he was, but that he was elevated above the degree of otherwise sons of man, as it is said of Saul: "And thou shalt prophesy among them and thou shalt be turned into another man" (I Sam. 10.6).

III – Why Do We Have Prophecy?

3. Foundations of Torah 7:7

הַנְּבִיא אֶפְשֶׁר שֶׁתְּהִי נְבוּאָתוֹ לְעַצְמוֹ בְּלִבָּד לְהַרְחִיב לְבוֹ וּלְהוֹסִיף דַּעְתּוֹ עַד שֶׁיֵּדַע מֶה שֶׁלֹּא הָיָה יוֹדֵעַ מֵאוֹתָן הַדְּבָרִים הַגְּדוּלִים. וְאֶפְשֶׁר שֶׁיִּשְׁלַח לְעַם מַעֲמֵי הָאָרֶץ אוֹ לְאִנְשֵׁי עִיר אוֹ מִמְּלָכָה לְכוֹנֵן אוֹתָם וּלְהוֹדִיעַם מֶה יַעֲשׂוּ אוֹ לְמִנְעָם מִמַּעֲשֵׂים הָרָעִים שֶׁבִּידֵיהֶם.

A prophet may possess the spirit of prophecy for his own sake alone, to broaden his mind and increase his knowledge so that he may know that which he did not know of certain great matters, or he may be sent to a nation or among the nations of the world, or to the inhabitants of a city, or to a government to establish them righteously, to instruct them what to do, or to restrain them from the evil deeds on their hands

IV – Uniqueness of Moshe and Legalistic Prophecy

4. Letter to Teiman (1169)

<p>And let us make a parable regarding Moshe – Two witnesses that saw something together each recognize and know the veracity of the other’s statements without the need for a sign or wonderous act, even though others will. So too us, the Congregation of Israel, know the veracity of Moshe when we saw him ascend Mount Sinai to speak with Hashem, [and thus did not need] any signs or miracles. And for this great foundational principle which many in our nation have forgotten or do not accept, we do not derive belief and truth from the miracles which Moshe performed...</p>	<p>ומשלנו עם משה רבנו - משל שני עדים שראו דבר אחד ביחד שכל אחד יודע אמיתות עדות תכירו ואמיתות מאמרו ואינם צריכים על זה אות ומופת ואף על פי ששאר בני אדם שיעידו להם לא ידעו אם הוא אמת ויצטרכו ראיה על דברם ומופת אצל בני אדם כן אנחנו קהל ישראל ידענו אמיתות משה רבנו בראותנו אותו במעמד הר סיני בדברו עם ה' יתעלה לא בנפלאותיו לבד ולזה העיקר הגדול אשר שכחוהו ולא סמכו עליו הרבה מאנשי אומתנו אין אנו</p>
---	---

	<p>מאמינים בנפלאות כהאמיננו במשה רבנו ולא נשווה כין...</p>
<p>And thus if a Jewish or Gentile prophet will arise and encourage adherence to the Torah of Moshe without adding or deleting anything from it like Yeshayahu and Yirmiyahu and others, we will demand from them a sign [demonstrating their credibility]. If they provide one, we will believe them and if they are unable to, we will kill them.</p>	<p>ואם כן אם יעמוד נביא מישראל או מאומות העולם ויקרא אל תורת משה רבנו ויזרז עליה ולא יוסיף עליה ולא יגרע ממנה כישעיה וירמיה וזולתם נבקש ממנו מופת ואם יתנהו נאמין בו ואם לא יוכל לתתו נהרגהו</p>
<p><u>And we will believe them if they produce a sign even though it is possible that they are lying, just like we believe two witnesses even though it is possible they are lying. This is because God commanded us via Moshe to believe them: He said to use that when two witnesses testify about something, we have the obligation to act upon it. And He similarly commanded us that when a prophet arises and produces what appears to us to be a true sign, we must follow what the prophet says.</u> And He also outlined things that we should not accept – anything that contradicts the Torah of Moshe.</p>	<p><u>ואולם נאמין בו באות ואף על פי שאפשר שיכזב כמו שנאמין בשני עדים ואף על פי שאפשר שיכזבו וזה שה' ציוונו על ידי משה ואמר לנו כי כשיעידו שני עדים על דבר שנעשה כפי עדותם וכן ציוה עלינו ואמר כי כשיקום מתנבא ונתן אות ונראה לנו לפי מחשבתנו שהאות אמת שנעשה כדברו וביאר לנו דברים שלא נקבל משום מתנבא בהם טענה והם כל דבר שמביא להכזבת משה רבנו עליו השלום</u></p>

